

Overenskomsten traadte i Kraft ved Udvekslingen af Ratifikationsdokumenterne i København den 20. Juni 1933 (jfr. Bekendtgørelse Nr. 225 af 21. Juni 1933). Den er, som nævnt, *afsluttet for et Tidsrum af 3 Aar*. De to Landes Regeringer skal før Udløbet af dette Tidsrum optage Drøftelser med det Formaal at træffe Beslutning om, *hvorvidt Overenskomsten skal løbe videre*, og i bekræftende Fald, paa hvilke Betingelser dette skal ske (Art. 10).

Forslaget til Rigsdagsbeslutning, der lyder saaledes:

»Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den under 24. April 1933 i London mellem Kongeriget Danmark og det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland afsluttede Handelsoverenskomst med dertil hørende Protokol,

behandledes først i *Folketinget*, hvor *Udenrigsministeren* efter udiørligt at have gennemgaaet Handelstraktatens Indhold udtalte, at dens Indgaaelse jo ikke betød, at Danmark gled ud af Krisen, men at man opnaaede en vis Sikkerhed med Hensyn til det Grundlag, paa hvilket dansk Arbejde, navnlig for Landbrugets Vedkommende, kunde foregaa i de kommende 3 Aar. Der blev nu Mulighed for i en Treaarsperiode at indrette sig paa de nye beskednere Kaar og søge at lægge fast Grund under dansk Økonomi paa Grundlag deraf, i hvilken Henseende Ministeren i første Række kaldte paa de store Erhvervsorganisationer.

Socialdemokratiets Ordfører (*Hans Rasmussen*) erklærede, at Socialdemokraterne vilde svare ja til Overenskomstens Godkendelse, selv om dette ikke var Udtryk for nogen særlig Glæde over det foreliggende Resultat. Han ansaa den imidlertid for en brugelig Overenskomst, under hvilken Landet vilde kunne arbejde med relativ Tryghed i de kommende 3 Aar. Taleren kunde dog ikke undlade at udtrykke sin Beklagelse over, at det ikke var lykkedes at faa knyttet til Overenskomsten nogen Bestemmelse om Sikring af *Afsætningen af dansk Kød* i England, og henstillede til Regeringen at overveje, om det ikke under en kommende Kødordning vilde være muligt ved Tilrettelæggelsen at ordne det saaledes, at der toges særligt Hensyn til de Landsdele, hvor man gennem Slægtled har indrettet sig paa at opdrætte Kvæg til Eksport.

Venstres Ordfører (*Madsen-Mygdal*) saa Betydningen af den foreliggende Overenskomst deri, at den midt i en Verden, hvor den handelspolitiske Afspærring stadig var blevet øget, tilvejebragte Sikkerhed for, at i hvert Fald den dansk-engelske Samhandel ikke herunder gik helt til Grunde. Det danske